

ВЛАДИКА МСТИСЛАВ ДАЛЬШЕ ВИСТУПАЄ В ОБОРОНІ І. ДЕМ'ЯНЮКА

С. Бави Брук, Н. Дж. — Блаженніший Владика Мстислав, першоректор УА-ПЦК в ЗСА і Діаспорі, знов звернувся листом з 12-го травня ц.р. до президента Ізраїля Хаїма Герцога і не приховуючи свого обурення, критично висловився про процес над Іваном Дем'янюком в Єрусалимі.

Владика Мстислав, обороняючи І. Дем'янюка, пригадує Х. Герцогові, що його як президента, держава обдарила «правом милувати і допомагати діяти до ви явлення правди в кожній ситуації, а головне — не допустити до передчасного скорочування людського життя».

Внизу поміщуємо повний текст листа Владика Мстислава:

Вельмидостойний Па не Президенте!

Передо мною, на столі, лежать копії мого листа до Вашої Екzellenції з 12-го березня 1986 року і Ваша відповідь до нього, що Ви доручили післати мені 18-го березня 1986 року Вашому асистенту Шуламіт Нарді. Обидва документи відносяться до судового процесу над Іваном Дем'янюком. У Вашій відповіді на мого листа Ви повідомляєте: — „Суди Із-

раїля виробили собі репутацію докладного перевірника і справедливо висновку і ми віримо, що й в цьому випадку ці засади будуть до тримані!».

В понеділок, 25-го квітня ранком, засоби масової інформації рознесли по всьому світі вістку про те, що суд Ізраїля в Єрусалимі заарештував Івана Дем'янюка до кари смерті через повішення. Я безмежно стурбований рішенням ізраїльського суду, зокрема тому, що Ваше заперечення і віра в справедливість ізраїльського судівництва зазнала трагічного заперечення. Перебіг судового процесу став кпини над судовою процедурою, яка повинна зобов'язувати судів в кожній конституційній державі.

Тимчасом, вже на самому початку процесу легко було додати основну ціль трибуналу, а саме: викликати передусім в ізраїльському суспільстві ненависть до української нації в цілому. Судова зала стала театром сцени, через яку в зорганізованому порядку, переходила шкід-

(Закінчення на стор. 4)

Парма святкує Тисячоліття

Парма, Огайо. — Громадський Комітет Тисячоліття Хрищення України в Огайо повідомляє, що в неділю, 29-го травня ц.р., згідно із закликом Крайового Комітету Тисячоліття, відбудуться ювілейні святкування.

Кавалькада автомобілів з двома декоративними плятьмами відвідає українські церкви: кавалькада почнеться о год. 10-й ранці біля церкви св. Покрови, звідки поїде до церков св. Андрія, св. Тройи і Норт Роялтоні та собору св. Володимира в Пармі, звідки о

год. 12-й полудня вирушить похід-процесія до Катедр св. Йосафа. О год. 12:30 Молебень і буде коротка програма на площі біля школи св. Йосафа.

В год. 6-й вечора в залі Парма Сініор Гайскул відбудеться ювілейний концерт.

У програмі концерту: святочне слово о. Андрія Чирівського та виступи ансамблів „Прометей“, „Діброва“ та „Батурин“ з Торонто, Канада; рецитация В. Довганюк.

УНС влаштує День Батька на Союзівці

Джерзі Сіті, Н. Дж. — На Союзівці, оселі Українського Народного Союзу, яка готується до літнього сезону, відбудеться імпреза, яка вже за останні роки здобула собі місце серед інших традиційних імпрез Союзівки.

Ото ж і цього року Український Народний Союз святкуватиме День Батька на Союзівці в суботу й неділю, 18-го і 19-го червня ц.р., як свого роду фестиваль присвячений всім батькам. Фестиваль заповідається привабливим не тільки з огляду на місце, де він саме буде відбуватися, але також з огляду на заплановану програму цього святкового дня.

Темою свята буде 1000-ліття Хрищення України і тому заплановано виставку фотографій церков із лемківських земель України.

Святкування започаткує в суботу своїм концертом

відомий хор „Думка“ з Нью Йорку, о год. 8:30 вечора, а після концерту можна буде забавлятися під звуки оркестру Богдана Гірянки до пізньої ночі.

В неділю, по Службах Божих в обидвох українських церквах, буде нагода для всіх пообідати смачно в приємному товаристві. По обіді буде продовжуватися мистецька програма виступом „Тріо Верховина“ з Торонто, під керівництвом Олени Глібович, і танцювальний ансамбль „Дунай“ зі Ст. Катринс, Канада. Члени Головного Екзекутивного Комітету будуть особисто прощати гостей перед від'їздом зі Союзівки.

Як і минулими роками, можна організувати дводенні поїздки на цю імпрезу та користуватися зі знижених цін на нічліг на Союзівці. Про точніші інформації слід телефонувати на Союзівку (914) 626-5641.

Українська писанка є темою наукової статті

Джерзі Сіті, Н. Дж. — В американському популярному науковому місячнику „Дісквер“ за травень появилася обширна стаття головного редактора цього журналу Пола Гіффмана під заголовком „Як над Альбертою — математична пригода“.

В цій обширній статті, яка увійшла також до книжки, що її П. Коффман саме видав п.н. „Помста Архімеда“, автор висноєсно в якій спосіб Роналд Реш, професор комп'ютерних наук університету Юта, продовж півтора року будував найбільшу писанку в світі, яка тепер стоїть перед містеч-

ком Вегревілл в Альберті. У статті сказано, що ідея побудовання такої писанки виникла у радної мистецтва Вегревілл Кей Меккензі, яка сама хоча не українка, але добре обізнана із українським народним мистецтвом, яке плекас українське населення Альберті. Цією писанкою населення мало відзначити сторіччя існування канадської королівської поліції. Пропозицію К. Меккензі прийняли і призначено на її побудову 30,000 дол.

Але коли звернулися в цій справі до місцевого архітекта він її висміяв. Шойно спеціаліст по комп'ютерах і геометрії Р. Реш взявся за діло і автор статті точно описує, як при допомозі комп'ютерів виготовлено поодинокі частини величезної писанки, як їх розмалювано та відтак зложено у формі яйця і при допомозі 6,978 шрубів і 177 підпор, так щоб побудова витримала всі вітри та зміни погоди північної Канади. У висліді цієї виймовної праці, писанка побудована в десять разів сильніше, як потрібно, і сьогодні 14 років після її виставлення вона стоїть даліше, як нова. Як завважує редактор журналу, завдяки цій виймовній писанці Вегревілл відвідала королева Єлисавета в часі перебування в Канаді і Вегревілл став важливою місцевістю. Мешканці його однак недоволені, що досі про цю найбільшу на світі писанку не написано в книжці рекордів „Гінесс“.

Стаття П. Коффмана прикрашена не лише численними знімками з усіх стадій будови писанки, але також на кожній сторінці кольоровими знімками українських писанок.

Почався Фестиваль

Нью Йорк. — Тут на 7-й вулиці між 2-ю і 3-ю авеню від п'ятниці, 20-го травня ц.р., розпочався вже широко відомий із своєї різноманітної мистецької програми Український фестиваль церков св. Юра. Цього горічна мистецька програма включатиме також мистецькі точки з тематику 1000-ліття Хрищення України.

СССР ПРОДАЄ НАЙБІЛЬШЕ ЗБРОЇ КРАЇНАМ ТРЕТЬОГО СВІТУ

Вашінгтон. — Представники Адміністрації президента Роналда Регена і Пентагону, а зокрема розвідки і дослідів комісія Конгресу, одногласно ствердили, що в періоді 1980-87 років, найбільшим експортером зброї амуніції, військового виряду і вибухових матеріалів до країн Третього світу був Союзний Союз, його сателіти, тобто країни Східної Європи та Східної й Південної Азії.

Дослідчу працю в цій справі підготували для обидвох палат Конгресу відомий спеціаліст з ділянки оборони Річард Гріммет. Інші місця за чергою займають З'єднані Стійти Америки, Китайська Народна Республіка, Франція, Великобританія, Західна Німеччина, Італія, Ізраїль та інші. Цифри вказують, що велика кількість китайської зброї, яка включає також відомі ракети „Силкворм“, іде до Ірану і, як не дивно, до Іраку. Обидві країни ведуть між собою ось уже дев'ять років затяжну війну, але це не перешкоджає комуністам Китаю заробляти на цій війні більшість доларів на доставі зброї. Зброю до Іраку доставляє також СССР.

За останні три роки Союзний Союз найбільше свої доставки зброї до країн Латинської Америки на 10 відсотків. В 1987 році комуністичні країни продали країнам Третього світу зброю на загальну суму 30 біл. дол.

Це дуже низька цифра, яка в 1980 році становила понад 60 біл. За цілий згаданий період комуністичні держави заробили на експорті зброї в Африці, Азії і Південній Америці 306.8 біл. дол. Більша частина цієї зброї, бо аж 67 відсотків, попала до Південносхідної Азії і на Близький Схід.

ЗСА відносно мало заробили на цій торгівлі, бо тільки 5.6 біл. в 1987 році. Все такі 18.5 відсотка американської зброї поклали на ринки Близького Сходу, багато безкоштовно, або по дуже низькій ціні до Ізраїля. Зіставлення показує, що СССР в цьому ж році продав 48.5 відсотка із загальної запотребування країнами Третього світу, на суму 14.6 біл. дол. Іран й Ірак купують в останніх 15-ох роках найбільше зброї. Іран, особливо після переведення там „революції“ аятолого Хомейні, купує переважно зброю в комуністичних країнах.

Автор дослідної праці підкреслює, що в структурі експорту зброї до Латинської Америки, Союзний Союз „виріс“ на головному постачальника, збільшивши експорт з 48.2 відсотка в 1980-83 роках до 59.8 відсотка в 1984-87 роках. Багато зброї до Південної Америки іде через Кубу (майже 70 відсотків). На доставі в 1987 році СССР заробив в країнах Південної Америки 8.2 біл. дол.

У СВІТІ

ТИСЯЧІ ДЕМОНСТРАНТІВ у Сеулі, Південна Корея, відзначуючи восьму річницю антиурядових виступів студентства в містечку Кванджу, зустрілися з поліцією. Вони домагалися уступлень за посту президента Ро Таї Бу і хотіли маршувати в сторону президентського палацу. Поліція, в числі кількох тисяч поліцейських, заступила їм дорогу. Почалась суматоха, тобто рукопашний бій між демонстрантами і поліцією. Поліція поводитися спокійно поки студенти не розпочали обидувати поліцейських пляшками наповненими нафтою, камінням й іншими твердими предметами. Викликали поліцію, пожежні автомобілі і спеціальні відділи для поборовання бійших демонстрацій, поклали край брутальному виступам студентів. Воюю і слізозоточивим газом поліція, розбивши демонстрантів на кілька груп, зліквідувала черговий антиурядовий виступ.

ПАРТИЗАНИ В ПІВНІЧНІЙ частині Етіопії, зокрема у провінції Ерітрія і Тігре, розвинули широку антиурядову офензиву, особливо після того, як центральний прокомуністичний і промосковський уряд в Адіс Абабі прийняв рішення про масове виселення цивільного населення з цих провінцій, щоб дати можливість урядовою війську покінчити з антикомуністичними партизанами. Головне командування повстанського руху в Етіопії назвало рішення уряду етноцидомом і закликала інші африканські країни засудити таке потягнення етіопійського диктатора полковника Менгісту Гайле Маріама.

В СЕРЕДУ, 18-ГО ТРАВНЯ ц.р., одна з перших військово-вих частин союської окупаційної армії в Афганістані, у числі 1,500 вояків, 228 панцерних автомобілів і танків, перейшли міст, який розділяє афганську і союську територію. Першим вояком, який став на союську землю був 21-річний Ніколай Новіков. Виступаючи на привітальному мітингу, командир частини полковник Юрій Старов заявив, що підлеглі йому вояки робили все, що було в їхніх силах, щоб встановити „мир“ на афганській землі. „Наші друзі ненадarmo віддали своє життя — Афганістан зберіг свободу“, — заявив у пропагандивному тоні Старов, мабуть без великого переконання, бо його промову місцеві люди, які прийшли, щоб привітати вояків, сприйняли дуже скептично і слабенько оплескували.

КОРЕСПОНДЕНТ ГАЗЕТИ „Нью Йорк Таймс“ Філіп Тавман інформує з Москви, що еміграція жидів з СССР систематично збільшується, але вона не досягла ще рівня 1970 років. Про справу припинення еміграції жидів говорив у Вашингтоні міністер закордонних справ Ізраїля Шімон Перез з посольством СССР Юлієм Дубініним. Після розмови Перез заявив, що 1,400 жидів отримують ще в цьому місяці візи на виїзд до Ізраїля та інших країн.

ВІДБУВШИ ПОКАРАННЯ СІМ ДІБ'ЮРІ, редактор і видавець нелегального журналу в Москві „Гласність“ Сергій Грігоріянц, вийшовши на волю, скликав у своєму помешканні в Москві пресову конференцію і заявив, що міліція і КГБ, нібито з наказу прокуратури і суду, забрали весь матеріал, комп'ютер „Тобіша“, на якому набрався матеріал до чергового числа журналу, манускрипти, фарбу, олівці і навіть чистий папір. Вони сфотографували все, що було в помешканні, навіть стіни, і знищили деякі образи. Одним словом поводитися як вандала, заявив Грігоріянц кореспондентам. „Все це вказує, — заявив Грігоріянц, — що горбачовська політика гласності і перебудови є тільки голословною пропагандою і вона не терпить іншої від компартії думки“. Справу з виданням журналу „Гласність“ так тепер трактували, що навіть не відомо чи можна буде відновити його публікацію в майбутньому. У прокуратурі заявили, що Грігоріянц повинен звернутися з проханням до суду, щоб цей видав наказ віддати йому зліквідований інвентар. Коли він з'явився в суді, його звідти відіслали на міліцію. При тому газета „Московськє Новості“ обвинуватила керівників новоствореної політичної партії, що вони хотіли, мовляв, замінити „соціалізм капіталістичною системою“.

СССР ПІДТВЕРДИВ, ЩО В АФГАНІСТАНІ ЗАГІНУЛО 15,000 ВОЯКІВ

Москва. — У четвер, 19-го травня, західні оцінки союських втрат в Афганістані вперше дістали напівофіційне підтвердження. На пресовій конференції в Москві політичному коментаторові пресового агентства „Новості“ Едуардові Розентаєві задали питання про втрати за час афганської кампанії. Задаючи запитання, західний репортер навів кілька чужинських оцінок і, зокрема, повідомлення агентства Франс Пресс про те, що в Афганістані загинуло 12-15,000 союських вояків. „Я думаю, що цифри, наведені агентством Франс Пресс, більш-менш правильні, сказав Е. Розентає, — але ви можете дістати більш точні цифри у наших військових“.

У квітні міністер закордонних справ СССР Едуард Шеварднадзе дав зрозуміти, що дані про втрати в загальній кількості війська, що знаходилося в Афганістані, будуть оголошені після початку виведення експедиційного корпусу. Виведення військ почалося 15-го травня, і в середі рано, 18-го травня, в Термез прибули перші 1,300 союських вояків з Афганістану. У четвер речник міністерства

закордонних справ СССР Геннадій Герасимов оголосив, що в середі, 25-го травня, відбудеться пресова конференція з участю високопоставлених співробітників міністерства оборони і закордонних справ, які дадуть відповідь на запитання про союську присутність в Афганістані. Г. Герасимов відмовився повідомити будь-які подробиці.

В грудні Державний департамент ЗСА видав комюнікат, в якому говорилось, що від 1979 року Союзний Союз втратив в Афганістані 33-38,000 чоловік вбитими і пораненими. Вбиті становили не менш як третину цієї кількості. Іншими словами, мова йшла про 11-13,000 вбитих. В комюнікаті також було сказано, що багато союських вояків загинуло від хвороб, перш за все дизентерії і гепатиту, які панували в експедиційному корпусі у зв'язку з поганими санітарно-гігієнічними умовами.

Якщо наведені дані відповідають дійсності, це означає, що СССР поніс в Афганістані значно менші втрати, ніж ЗСА і В'єтнам, де загинуло коло 50,000 американців.

Прихильник М. Горбачова вибраний делегатом партійної конференції

Москва. Кореспондент пресового агентства Ройтерс Мері Еллен Бортін пише, що членом партійної організації Московського університету вдалося перемогти опір місцевої партійної бюрократії і висунути свого кандидата делегатом на партійну конференцію, яка відбудеться у Москві в червні цього року.

Конференційна зала університету, пише М. Бортін, буквально вибухнула від обурення, коли представник партійного комітету безапелляційно заявив зібраним, що комуністів Московського державного університету на конференції буде представляти ректор Анастолій Логунов і секретар партійного комітету університету, кандидатури яких обговоренню не підлягають.

„Висуваємо Гавріла Попова!“ — роздавалися вигукни в залі. Відносний спокій встановився лише тоді, коли журналіст, коли у списку для голосування була внесена кандидатура відомого економіста Г. Попова, статті якого на підтримку перебудови і процесу демократизації час від часу появляються в газетах і користуються підтримкою інтелігенції, яка вірить в можливість „мирного переростання“ союської системи з тоталітарної в демократичну.

Підсумки голосування підтвердили, що початковий список, запропонований університетською адміністрацією зборам „для зат-

вердження“, не мав підтримки серед присутніх. Кандидатура Г. Попова пройшла з величезною перевагою, зібравши понад 90 відсотків голосів. Решту голосів дістав переважно ректор А. Логунов, який став, таким чином, другим делегатом на партійну конференцію. Партійний бос університету потерпів нечувану поразку, зібравши загалом 1 відсоток голосів членів своєї партійної організації.

Г. Попов у розмові з кореспондентом „Комсомольської Правди“ заявив, що хоч на партійних зборах в університеті демократія перемогла, відповідальні співробітники московських партійних організацій далі протиставляють закликом генерального секретаря до демократизації.

„Я, звичайно, очікував, що (партійний) апарат не уступить без спротиву, — сказав Попов. — Однак такого безпорадного, зухвало і виваженого небажання рахуватися з думкою рядових членів партії і подібного намагання відкрито ігнорувати її думку мені досі спостерігати не доводилося навіть у найгірші часи застою“.

Не так давно, пише М. Бортін, Михайл Горбачов вказував, що економічні реформи, які був затіяв Нікіта Хрущов у кінці 1950-их і на початку 1960-их років, закликалися саме тому, що вони не були підкріплені демократичними заходами.

В АМЕРИЦІ

ОСТАННІМИ ДНЯМИ президент Роналд Реген і віцепрезидент Джордж Буш почали сильніше підкреслювати важливість боротьби з наркоманією. Дж. Буш закликає обидві партії до поборовання цього великого і нищівного зла в країні, а президент Р. Реген до створення спеціального законодавчого тіла, яке до 45 днів випрацювало б пропозиції дії. Промовляючи до випускників Академії прибережної сторожі ЗСА в Нью Лондоні, Конн., президент Реген заявив, що схвалює задух більшої ролі війська у припиненні торгівлі наркотиками, а також пропонує кару смерті за вбивства пов'язані з наркотиками.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ДОБРІ економічні новини в країні, кандидат партії теперішньої Адміністрації на президентську номінацію Джордж Буш не вітається великою популярністю. Аналітики та політичні спостерігачі приписують це кільком чинникам, а саме: невідання Білого Дому і дорадників Дж. Буша використати економічну статистику і відвернути увагу від інших проблем, що виникли вв'язці, як наркоманство, клопоти головного прокуратора чи ситуація в Панамі. Однак найважливішим являється те, що пересічний громадянин починає вірити, що не все добре сьогодні залишилося добрим і завтра.

Радіопрограма шукає спонзорів

Філадельфія. — „Голос Української Діаспори“, релігійно-культурна радіопередача на коротких хвилях, що її „Свята Софія“ Релігійне Товариство Українців-Католиків у ЗСА щонеділі надає в Україну й Східно Європу, потребує спонзорів щоб продовжувати свою працю.

Від лютого 1984 року „Голос Української Діаспори“ надає тиждень програми при допомозі різних датків, головню з неукраїнських джерел, і вітається великими успіхами. До редакції програми приходять листи з рідних земель, як і від слухачів на Заході, висловлюють подяку і признання. Щоб продовжувати успішно свої передачі „Голос Української Діаспори“ потребує українських спонзорів. Досі зголосилися два

спонзори: відомий український мещант д-р Микола Ценко і Українська Шадниця у Філадельфії.

Спонзором можна стати, жертвуючи 100 доларів місячно.

„Голос Української Діаспори“ надається щонеділі через висильню WRNO, New Orleans, на східному побережжі ЗСА, о год. 10-й рано; по Грінвічу 15:00 (що є 18:00 за Київським часом), в діапазоні 25 метрів, 11965 кілогерц.

Адреса Редакції і адміністрації: Leonid Rudnytsky, Editor, „The Voice of the Ukrainian Diaspora“, 7911 Whitewood Rd., Elkins Park, Pa. 19117.

Чеки можна виставляти на: St. Sophia Religious Association. Все пожертвувані суми можна відтягати від податків.

ВСІ ДОРОГИ ВЕДУТЬ ДО РИМУ

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Скільки разів ми чули, самі повторювали ці слова, не задумуючись над тим, що настане час, і для нас, українців у вільному світі, вони набудуть буквального значення. На початку липня до цього старовинного міста, центру християнства, з'їдуться українці з усіх країн своїх поселень, щоб взяти участь у спільних заклочних святкуваннях ювілею Тисячоліття Хрищення України.

Щоб обговорити всі справи, зв'язані з римськими торжествами, до редакції газети „Свобода“ прибули Владика Василь Лостен з Стемфорду, маестро Володимир Луців з Англії, координатор святкувань, Сестра Доротея, яка очолює молоді, і власниці подорожнього бюро в Ньюарку, Н. Дж., Марія Гельбіг.

Владика Лостен цікавився, скільки українців візьме участь у торжествах в Римі. За попередніми підрахунками, зі З'єднаних Стійтів Америки і Канади до італійської столиці прибуде в середньому 2,500 паломників. Понад 300 молодих українців прибуде зі Західної Німеччини. З Югославії очікують чотири автобуси українців, щоб взяти участь у цих величезних торжествах, присвячених ювілею нашого Християнства, — сказала М. Гельбіг.

Маестро В. Луців, Владика В. Лостен, М. Гельбіг та Сестра Доротея в редакції щоденника „Свобода“.

молоді у торжествах, вважає, що молодих українців буде не менш як 10 відсотків. У хорах, які виступатимуть на заклочних святкуваннях, переважна більшість — це молоді. „Хор, що прибуде з Англії, а в його складі 230 осіб, на 80 відсотків складається з молоді“, — сказав маестро В. Луців.

„Я гарантую, що лише через подорожні агенції до Італії прибуде 5,000 українських паломників, щоб взяти участь у цих величезних торжествах, присвячених ювілею нашого Християнства“, — сказала М. Гельбіг.

Слід додати, що багато осіб прибуде індивідуально автоами, автобусами. Тому є надія, що Рим збере не менш як 6,000 українців з цілого світу.

Надзвичайно цікавою заповідатися ця ювілейна проща до Вічного Міста. Її організатори поділили і про різноманітні змістовні мистецьку програму, яка щолком відповідала урочистості моменту. Досить лише згадати, що у концертній виступити 720 виконавців. У святкуваннях візьмуть участь такі популярні мистец-

(Закінчення на стор. 3)

СВОБОДА

FOUNDED 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays
Mondays and holidays by the Ukrainian National Association
Inc. at 40 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Svoboda (201) 434-0237 U.N.A. (201) 451-2200

Subscription: 1 year — \$40.00 6 months — \$22.00 3 months — \$12.00
UNA members: 1 year — \$15.00 Change of address — \$1.00 Make
check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to
Svoboda, 40 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.
Статті, дописи підписані авторами, не можуть відповісти погля-
дам Редакції. Редакція застерігає собі право потреби виправляти
і скорочувати надіслані матеріали. Незаповнені матеріали повер-
таються тією ж поштою. Авторі, які хочуть, щоб їхні матеріали
залишалися в редакції, повинні надати відповідну поштову оплату.
За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік \$40.00 на півроку — \$22.00 на 3 місяці — \$12.00
Для членів UNA \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00.
Чеків і money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Соціалізм проти марксизму

У минулому тижні у президентських виборах у Франції виграє переважно більшість голосів на другу семірічну каденцію президент Франсуа Миттеран, колишній посади міста Марсель, всупереч передбачуванню, "опитів", що переможець буде деґолліст, колишній посади Парижу, прем'єр в уряді Миттерана Жак Шірак. За коментарями американської преси Миттеран виграє заслужено, бо за його урядування вперше від кількадесяти років зник наче традиційний ворожнечий поділ французького суспільства на "правих" і "лівих". Миттеран, соціаліст, виявився дуже твердим у своїх відносинах з Москвою і дуже лояльним членом Північно-Атлантичного блоку НАТО. За Миттерана комуністична партія у Франції, колись найбільша в Західній Європі поруч із італійською, настільки змаліла, що перестала бути політичним чинником і партнером у міжпартійних коаліціях. У Франції проголошено тому 20 років "єврокомунізм": спробу поєднати комунізм з демократією і цей експеримент банкрутував на цій лінії. Миттеран обіцяв у своїй промові, після проголошення вислуду виборів, що він не заведе даного йому довір'я народу. Він розписав нові парламентарні вибори на половину червня і загально вважають, що він продовжує свою політику: співпрацювати з парламентом і не відхилятися ані "вправо", ані "вліво", тільки зберігати "золоту середину", яка найбільш до вподоби французькому суспільству.

Соціалізм Миттерана, ворожий марксо-ленінізм, тобто комунізм, добре відомий українським новітнім політичним думці та українським суспільно-політичним відносинам у цьому сторіччі. На переломі минулого і цього сторіччя постає у Галичині перша політична партія — Радикальна, яка, йдучи за "модю соціалізму", у 20-их роках, вже за Польщі між двома світовими війнами, прийняла прикметник "Соціалістична". Була в Галичині Соціал-демократична партія і в Наддніпрянщині, за Центральної Ради, була Українська Соціал-демократична Робітнича партія (УСДРП). На еміграції у так званому таборовому періоді всі три українські соціалістичні партії розумно об'єдналися під назвою "Українська соціалістична партія" (УСП) під головуванням покійного воєнка-політика Ісаака Мазепи. В Галичині між двома світовими війнами лідерами згаданих партій — Соціал-демократичної і Соціал-радикальної — були діячі, які дійсно з марксизмом-комунізмом не мали нічого спільного. Головою Соціал-демократичної партії був адвокат за фахом, учений націолог, д-р Володимир Старосольський, найвидатнішим іншим членом був д-р Лев Ганкевич, обидва вшавились, як обидва в українських політичних процесах. Головою Соціал-радикальної партії був д-р Лев Бачинський і поруч із ним найвидатнішим членом був д-р Іван Макух, секретарем цієї партії був д-р Матвій Стахів. За політичним світоглядом і персональною вдачею та поведінкою вони мало що різнилися від Націонал-демократичної партії, від 1925 року УНДО, і, може єдиною різницею була постійна рубрика в партійному органі Соціаліста — радикальної партії, "Громадянський Голос" — проти Церкви і духовенства, що теж не було віддзеркаленням якогось атеїзму партійних членів і їхніх лідерів, а звичайною демагогією.

Ці лідери були глибокими патріотами, деякі з них, як д-р Степан Ріпечий, голова УСП в Америці, були істориком та ідеологом Стрілецька. Можна розуміти французьких виборів, які вибрали собі Миттерана, бо його соціалізм подібний до соціалізму названих угорі українських за назвою соціалістів. А за Центральної Ради всі були соціалістами, бо навіть Сергій Євфремов був членом Соціал-Федералістичної партії. Коли член УСДРП, він же член Центральної Ради, Євген Неронович приєднався до большевиків, його розстріляли. Марксизм банкрутував і на наших очах банкрутує комунізм у СРСР, хоча Маркса і Леніна не вільно ще критикувати. Тупа короткозорість Карла Маркса, який не передбачив легалізованих робітничих спілок у капіталістичних державах і пророкував революцію пролетаріату в упрямстві країн — мучить довести до загиби цієї злочинної течії, яка коштувала життя мільйонам невинних людей.

Як відомо в половині квітня ц.р., в столиці Швейцарії, Женеві, Советський Союз підписав з Америкою і Пакистаном угоду, в якій стверджено факт, вже раніше відомий, що СРСР програв війну в Афганістані. Це перший раз з цього часу, як советські війська звільнили Афганістан в 1955 році, советські відступили з території, яку здобули війною. І незалежно від того, чи Советський Союз відтягне свої війська з Афганістану до дев'яти місяців, як погодився у договорі, а чи це займе йому довше часу — він таки звільнить Афганістан, і це буде вперше в історії існування московської комуністичної загарбницької імперії, що її кордони звузилися внаслідок програної нею війни.

Комуністичній Москві прийшлося, слідом за Англією й Америкою засмакувати гіркоту програної війни. Західні військові знавці твердять, що ця програма Москви може мати для їхньої торми народів непередбачені і несподівані наслідки. Надпруга XIX століття, Англія, також прогнала війну з Афганістаном: в 1842 році англійські війська, що були окупували цю гористу країну, були поголовно вибиті (живим залишилися тільки один воєнка), як вони, після підписання договору про закінчення війни, відступили з Ка-

Степан Женецький

НАСЛІДКИ ПРОГРИ СССР У АФГАНІСТАНІ

булю, після першої англійсько-афганської війни. Але Англія, вилізавшись з наслідків цієї програної війни, за пару десяти років, зуміла закріпити своє панування над ширим Індокитайським підконтинентом, чого їй не вдалося здійснити із-за попередньої програної війни в Афганістані.

Побоювання, що коли в'єтнамські комуністи перемогли Америку в середині 70-их років, то ціла Південно-Східна Азія попаде під вплив комуністичного В'єтнаму, або що цілий тим простором він заволодіє, не справдилися: сьогодні Південно-Східна Азія, поза Індокитаєм, є більше стабільна, більше демократична і значно багатша, як вона була перед американсько-в'єтнамською війною. Але Америка все ще відчуває болі свою у прогрі у В'єтнамі, і досьогодні неспроможна, як це доводить нерішуча політика в Центральній Америці, застосувати свою силу надпруги, щоб захистити там свої інтереси затражених комуністичним, радше Советським Союзом, Зміни в СРСР і

для світу, які можуть наступити після її програної війни в Афганістані, можуть бути такі ж несподівані і такі ж великі.

Війна, яку Москва почала в грудні 1979 року, спричинила велетенські втрати для Афганістану: він утратив біля 1-го мільйона населення вбитими (із попереднього стану 15 мільйонів), а біля мільйона втекли до Пакистану і Ірану. В Женевській угоді Советський Союз погодився відтягнути 115,000 своїх окупантих воєнків (яких там є — як пишуть військові знавці, — значно більше), половину з них в перших трьох місяцях. Але афганські повстанці, що борються проти Москви, їм услужливого Наджібулагу, відкинули угоду в Женеві, куди їх представників не покликано як учасників, і заявили, що вони будуть далі боротися за звільнення своєї батьківщини з-під московського поневолення. Ніхто не покладає багато надій на розмови, що мали би початися за створення спільного, комуністично-повстанського уряду. Аме-

риканці і Советський Союз переганяються, щоб доставити якнайбільше зброї для своїх підпільників. А хто буде володіти Афганістаном, комуністи чи повстанці, вирішить дальша війна; або переговори між надпругами.

У цій війні — одне ясне: всі афганці хочуть, щоб совети забралися геть із Афганістану. Це вони доказали своєю героїською боротьбою. І тільки тоді, коли советські війська заберуться з Афганістану, самі афганці зможуть погодити свої суперечки між собою.

Для Заходу, а також і для поневоленних Москвою народів, отже і для України, дуже корисним є цей факт, що Москва прогнала війну в Афганістані. Горбачов може проти надії сподіватися, що воєнки Наджібулагу будуть більше завзято боротися з повстанцями, як советські воєнки і виграють війну, якої не могла виграти сама Москва. Та багато правдоподібніше, що до року всі афганські комуністи повтікають до Советського Союзу і там будуть доживати свого віку на "лакавому", московському хлібі.

Правда, комуністичні ідеологи будуть "виправдуватися", що доктрина Брежнєва (що країна, яка стала комуністичною, має зали-

(Закінчення на стор. 4)

Юрій Р. Рибак

СЕНЬОРИ ТА ЇХНЯ ОРГАНІЗАЦІЯ

ств, що проголосив постійно-престижний бізнесовий журнал "Форчун" у своєму реєстрі найбагатших 500 бізнесів у США.

В останньому фінансовому публічному звідженні з 1986 року Товариство подало, що його оборотний бюджет, є кругло 190 мільйонів дол.

Не одного з наших сеньйорів, який теж є членом цього товариства, заставою звідки беруться ці мільйони, коли членська річка вкладає вносити тільки 5 доларів і включає двомісячний, прекрасний видаваний журнал та місячний бюлетень. Сама ж пошта коштує більше!

Ось загальна відповідь згідно з доступними джерелами інформації: одна третина всього доходу — це якраз членські вкладки, а другим джерелом доходу є програма групового забезпечення здоров'я. Від самого ж початку свого існування товариство стало піонером забезпечення здоров'я для осіб віком понад 65 років життя. І це було в часі, коли ніхто про це не хотів чути. Нині ця програма стала частинною забезпечення інститутів. Знову ж у ділянці фармацевтичних послуг дорожого замовлення і вислук поштою Товариство стало піонером у продажі т.зв. "загальних ліків" ("Generic Drug"), що очевидно обійшлося значно коштів лікування.

Дохід має Товариство

теж із прогнаною і подорожжю, що їх спонсорує. Щоб уможливити дешевше перебування для своїх членів у готелях та мотелях, як теж винайом автомашин, Товариство договорилось з різними підприємствами, які дають вищі опустити, ніж нормально.

Слід згадати, що члени Товариства отримують журнал "Модерн Мачоріті", що виходить 17-мільйонним тиражем і є другим найбільшим у США після "Тайм Гайда". Прихід із реклами у журналі є четвертим щодо висоти джерелом доходу Товариства.

Коли проаналізувати приходи Товариства можна заважити, що воно не само адмініструє різними корисними для сеньйорів програмами, а передає їх відомим підприємствам, які за отриманий бізнес виплачують винагороду у формі т.зв. "роялті". Наприклад, фармацевція виповнила понад 7 мільйонів реєстрів, за що Товариство одержало понад один з половиною мільйонів доларів. Теж часова політика депозитів грошей має позитивний вплив. Сума в висоті 19 мільйонів доларів становила дохід із медичного плану. Це були відсотки за час від збірці премій, а їх передачі "Пруденшіл Іншуренс Компані", що є адміністратором плану, є найбільшим цього роду для цієї фірми.

Успіх Товариства є і в тому, що знає що потребує

американський сеньйор. Статистика каже, що американці після 65-го року життя є другою найбагатшою групою у своїй країні. Тільки молода група у віці від 55 до 64 має більше грошей. Активні (майно) пересічного сеньйора оцінюють на яких 60,000 доларів і вони є майже двічі вищі від пересічного (Median) всіх американців.

А тепер гляньмо в віці істину наших сеньйорів: вони, забезпечивши собі прожиток, виявляють охоту ще жити, ще любуватися проміжним сонцем кожного нового дня. Не хочуть оточуватися чотирма пустими стінами, а добрими знайомими і приятелями... Час тяжкої праці вже за ними... Він позбавив їх не однієї приємної, відпруженої хвилини в колі однодумців чи в середовищі демократичної толерантності... І ось прийшов час усе надробити. І це можливе, коли б наші установи, наші підприємства, наші фінансові інституції зробили б це, що робить американський бізнес для своїх сеньйорів. На нашому обрії сонце сходить, бо, скажімо, є нагода подорожувати. Чутість нарікання на дороги американських агенцій. Але не чути про це, якщо йдеться про українські агенції подорожі. Українські оселі дають опустити для сеньйорів. Тут і там, хоча не так часто, є знизки вступу на імпрези... Словом наша громада спроможна створити зовсім пригоже довкілля для сеньйорів... Але треба одне, треба сеньйорам подумати над своїм речником... централією!

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про річницю, що насуває

багато питань

Хто з нас дорослих не переживав колись хвилину, коли настирлив дитячий питання "чому" і "як" доводило вкінці до того, що ми не мали відповіді, а принаймні не такої простої, як її дитячий ум собі бажав.

Але часом у нашій дитячій домі, в якій нам доводиться жити, і ми старші ставимо собі безкінця питання "чому" і "як" і ніхто нам не може дати відповіді.

Такі саме питання намагаються наставити на нас перші в історії травневі дні, коли ціла українська вільна спільнота врочисто і з'єднано відзначає трагічну для нас річницю 50-річчя убиства Євгена Коновальця.

Одне із таких питань, що постійно у нас кружляє у думках, торкається етиці цієї людини, що була і далі є прикладом національного провідника. "Чому С. Коновалець у тридцятих роках свого життя змінив рух справжнього провідника, якого всі поважали і слухали, без різниці віку, — а тепер не дається навіть куди старшим і досвідченим стати провідниками української спільноти?" Ба, щоб більше, сьогодні тим усім, що тримають пальчик на живчику вільного українського життя, здається, що тільки "довгий життєвий досвід" дає право бути на провідному пості, а про людей у віці сорока до п'ятдесяти років говориться як про "молодців, що до провідництва ще не доросли". Чи перед історією були іншими поняттями віку? Чи факт, що сьогодні люди живуть куди довше, як раніше, змінив також поняття дорослості і відповідальності? А може такі справді тепер немає підсоння для провідників, для людей великого масштабу у кожній ділянці, за військом технології?

Питання провідників не раз обговорюється у нашому громадському житті та ця справа постійно актуальна, а зокрема тепер,

коли перед нами — чергова проба вибору на терені центральній українській діяльності. Колись наші провідники виринули самі з народу і народ їх прийняв — може сьогодні треба таких вишуканіше, як кожен інший спеціалізований професію?

На кожний випадок, коли тепер заглиблюємося у всі матеріали цієї ситуації цієї доби, його політичну зрілість і новизну. І цим ствердженням приходить знову питання, на яке ніхто не може нам дати відповіді: "Чи авторитет і повага С. Коновальця, коли він не згинув в 1938 році, була б затримала однієї національної організації? І як виглядала б далі доля української організації?" І як виглядала б далі доля України, коли б більшовицька рука не била тозо, що тримав в руках віжки української справи?

Трагічний травневий день, що С. Коновалець не зважаючи на всі остероги, сам, без найближчої охорони вивабив на зустріч із "підданцем з України", хоча міг сподіватися після нещадного замуху на його життя у Женеві і після убиства Симона Петлюри, що його життя в постійній небезпеці і загрози. Отже, "чи мав він право у тому чутті відповідальності, яке він завжди мав, так ризикувати своїм життям?" "Чому в колі його співробітників, знайомих зрадників і чому постійно далі просікає ний українська спільнота?"

Безконечна череда питань переходить тепер через наші думки — питання, на які, знаємо, ніхто не може дати переконливої відповіді, бо людина, яка б зуміла це зробити, вже історично лежить на чужому кладовищі у Роттердамі.

О-КА

О. Стефанович

Сокіл

Просто! Не йти праворуч.
Ані ліворуч — ні!
Хай лише вітер поруч.
Вічний сурмач борні.

Вітер, що хмарі в груді.
В груді, в горбі хребта.
Поруч хай вітер буде.
А в даліні — мета.

Чорно кругом, чи біло.
Не зупиняй рух!
Може зламатись тіло.
Але ніколи дух.

Цві Бен Вульф

МАЛЕНЬКИЙ ЧОРНОБИЛЬ

У сімдесяти роки я жив у Ризі, працював у великому проєктному інституті. Займався пропагандою науково-технічної інформації. У нашому відділі, як і солідному видавництві, були свої редактори, художники, техніко-інформувачі і навіть свій ротарпринт і електрографія.

Я вже не пам'ятаю, які проєкти й винаходи ми випускали, але не забув наслідків, з якими були пов'язані наші видання: між відділом впровадження і нашим часто виникали скандали. А суть скандалу полягала в тому, що після випуску видань працівники відділу впровадження засинали проханнями у всіх кінцях Советського Союзу надіслати експериментальні креслення того чи іншого розроблення. Більше ждали тих креслень, які сповинали на поліцях, покритих порошками. Від тих численних прохань доводилося відбиватися всілякими відмазками, які відзначалися вдалими дипломатичними трюками й інвертами. Так ми й працювали: у нас були свої серйозні завдання у них — свої. Але не це головне, про що я хотів розповісти.

Мав наші відділ двох художників. Це були гарні люди, хоч кожен з них був гарний по-своєму. Я залюбки працював з Валдисом Озолу. Ми з ним зійшлися одразу, можливо, тому, що розуміли один одного з післова, можливо, тому, що його рисунки були мені близькі своїм духом. Подобалася мені його зовнішність, уміння триматися, розмовляти, вислуховувати співбесідників. Але, крім усього іншого, відчувалася в ньому самотність, культура, внутрішня інтелігентність. Високий, широкоплечий, з великими мішеними руками, передчасно полісний, з широкими, дрібно посадженими блакитними очима, він запам'ятовувався.

Очі були в нього сумовиті, виділяючись на білому, майже безжовтому обличчі. Але мало від чого людина буває бліда? Одного червеного дня наш відділ закрили і усіх відіслали на збирання сіна в підшефному колгоспі.

Я працював у парі з Валдисом. Працювали із задоволенням. Згрібали сіно в копці, а потім складали в скирти. Валдис орудував вилами розмашисто, вміло. Видно було, що він звик до селянської праці.

Коли ми закінчували п'яту скирту, він несподівано застиг. Оглянувши його поплотніло, і ніби підкошений, він звалився на землю. Я схилився над ним, ляскав по щоках, він не реагував. Минуло кілька хвилин, він відкрив очі, усміхнувся, ніби ніякось чужою своєю поведінкою.

— Що з тобою, Валдисе? — запитав я.
— Е, ну, мабуть, від некучого сонця.
Вечері ми зметували на північ, випили трохи, поговорили про життя. Дивлюся, Валдис порожнів. Але той випадок не виходив з моєї голови.

Художник він був сміливий, сучасний. Рисунки його лаконічні, скупі і в той же час вкрай виразні й правдиві. Але була в них особливість — ледве помітний сум, ліпше сказати, смуток. Ця особливість його рисунків прозірала чи то в штриховому зображенні агрегата, чи то в зображенні людини на проспекті. Іноді дехто й докоряв Валдисові за песимізм у рисунках. (Але мало в чому докоряють художникам у Советському Союзі?)

Якось наприкінці робочого дня подзвонив по телефону головний інженер інституту й попросив терміново підготувати проєкт на нову машину для переробки якихось відходів. (Тоді входили в моду відходи виробництва, як вторинна сировина, нібито не вистачало первинної)

Пішов до Валдиса на пораду. В майстерню його не було. Поруч за його робочим столом стояв мольберт, зверху залпнутий полотною. З-під неї виринав край картини. Сківавсь так мене охопила, що я не стримався і відхилив полотно. Картина примусила мене від несподіваності затремтити, відтак заціпеніти й надовго вивелася рівноваги. У сірих тонах було зображено невелику долину, оточену з усіх боків стрімкими скелями й гострим камінням. Жодного деревця, жодної рослини. Чорне небо заводило криваво-червоні хмари. Від них спадали криваві краплі дощу. А увесь простір був заповнений масою худорлявих переплетених тіл, скелетоподібних облич, з величезними випуклими очима, в яких застигли і страждання, напружено дивлялися в небо.

Справжнє Дантове пекло! Либонь гірше. Картина ще не була закінчена. Місяцями крізь тонкий шар накладеної фарби ще пробивався ґрунт. Я так захопився, що не помітив Валдиса.

— Бальовство! — сказав Валдис, і прикрив картину полотном. — Забудьмо про це.

А забути було неможливо. Чим би я не займався,

ловив себе на думці про картину. Невдовзі після цієї події Валдис не вийшов на роботу. Не було його день чи два. Траплялося з ним таке й раніше, але він обов'язково телефонував. А тут — мовчить. Я захвилювався й подзвонив до нього.

— Будь ласка, я слухаю! — сказала дружина Валдиса.
— Дзидра, добрий день, що з Валдисом? Вже два дні його нема на роботі.
— Сама не знаю, не можу зрозуміти...
— Він поїхав кудись?
— Звичайно, коли він виїжджає, то дзвонить мені на роботу чи залишає записку.

Я не став продовжувати розмову. Не хотілося зайвими запитами хвилювати Дзидру, непокоїти її без того розпалено уяву несподіваним зникненням чоловіка.

Через тиждень Озол прийшов на працю. Мав пригнічений вигляд. Риси обличчя загострилися, щоки запали, був негодним. Очі — запалені. Таким раніше я його ніколи не бачив.

— Що з тобою? Де ти пропадав? На тобі обличчя нема!

— Багато казати. Ну та годі, тепер вже мені все одно: самий залишився я. Ходім у наше кафе, вип'ємо чогось по келишку.

Ми примістилися за столиком в кутку біля вікна. Нам подали коньяку і каву. Випили. Помовчали кілька хвилин, Валдис попросив ще по келишку. Коли й цю порцію вичилили, Озол відкинувся на спинку крісла й сказав:

— У житті часом вирішальним буває один випадок — лише один. Коли я закінчив художню училище, мені виповнилося двадцять років. Від театру вже мав запрошення і хотів приступити до праці, а тут повістка — прибути до вояк. Старший лейтенант подивився на мої документи й каже: "Піде служити в стройбат". Тут нагодили полковник, зацікавився, куди мене направили. "Ні, — сказав він, — такі освічені люди потрібні нам в ракетних частинах".

— Ось такий випадок вирішив мою долю. Закінчив я спеціальні курси, потім мене відправили служити в ракетний підрозділ, під Карагандою, точніше сказати, в трьохстах кілометрах від міста.

Вузька долина. З обох боків її оточили гори, суцільно покриті лісом. Дика, первозданна природа. Рідко коли

(Закінчення на стор. 4)

„Коли в людини є народ, тоді вона уже людина“

Торік появилася нова збірка віршів поетеси Ліни Костенко „Сад танцюючих скульптур“. Перша частина „Невидимі причали“ закінчується віршем „Не треба думати мізерно...“, останні два рядки якого поміщені вище як наголовок допису.

Школа українознавства „Рідна Школа“ в Баффало, Н. Й., прийняла їх як клич навчального шкільного року 1987/88, ювілейного року Тисячоліття Хрищення України. Бож заданням шкільництва нашої діаспори є дати українській дитині почуття гордості за своє походження і в майбутньому поставити її в авангарді боротьби українського народу в його змаганнях за волю.

Я хочу розказати про небувалу подію, яка відбулася у місті Баффало в неділю, 27-го березня, коли місцева „Рідна Школа“ виступила перед громадою зі спектаклем „Наше Тисячоліття“.

Баффало лежить на східному побережжі великого озера Ірі. Завдяки водним шляхам, стало воно колись центром американської індустрії. Згодом розвинулася тут сталеварна індустрія, а потім і автомобільний промисел. Це вимагало нових рук до праці. До Баффало почали приїждати українські іммігранти, творилися парафії, будувалися українські народні дома.

Минали роки і десятиліття. Милини перенеслися на західні окраїни озера Супіріор, сталеварна індустрія заворушилася, автомобілі підприсемства ввійшли у свою довголітню кризу. Молодим людям довелося йти у широкій світ, шукати праці.

Відбулося це відносно українській громаді. Колишній при місцевій парафії св. Миколая була цілоденна школа, що налічувала 250 учнів. По всіх парафіях наших церков велися курси українознавства. Сьогодні осталося одна-єдина школа українознавства зі скромним числом учнів 68.

Директором школи кілька останніх років є молода енергійна людина Надя Пікас. Народилася вона на золотому Поділлі, у місті Підгайці. Завдяки її організаторським здібностям баффалівська „Рідна Школа“ існує і може похвалитися гарними успіхами.

На початку шкільного року постанала в Н. Пікас ідея — обдарувати нашу громаду чимсь небувальним, імпресивною шкільною дітвиною для відзначення Тисячоліття Хрищення України. За порадою звернулася вона до Ніді Безкоровайної-Стецьків. Нідія теж народилася на Поділлі, в місті Тернополі. Її батько, гімназійний вчи-

Княгиня Ольга (Оксана Михаськів) та князь Володимир (Андрій Пришляк).

Пролог „Привіт Дажбогові“ і вистава „Наше Тисячоліття“ у виконанні учнів школи українознавства Баффало.

тель, відомий композитор Василь Безкоровайний, мати — українська сестра Тереса, що все своє життя присвятила допомозі ближньому. В таборних днях Нідія була членом театральної студії Йосифа Гіряка.

Написала вона сценічну картину на підставі творів Василя Шурата, Й. Біловуса, Антона Лотоцького, Олеса Бабія, Олександра Олеса і Тараса Шевченка та назвала її „Наше Тисячоліття“. Йдеться тут про історичне буття українсь-

кого народу від появи на київських горах св. апостола Андрія до наших баффалівських буднів.

Завдання було нелегке: протягом 45 хвилин треба було переказати цілу історію України, підкреслюючи її християнське обличчя. Перші проби почалися зразу після різдвяних канікул. Сценічна картина складалася з ряду коротких сцен, пов'язаних з собою виступами групи дикторів. Рішення повернулося за допомогою до виконавців „Рідної Школи“, до батьків дітей та до людей доброї волі. Окрему ділянку творили питання звукових і світлових ефектів. Дуже важною була проблема строїв. Коли хтось зайшов до школи в дні підготовки до виступу, поставало в нього враження, що понав він у гніздо комах. У різних приміщеннях відбувалися проби різних сцен. У великій залі матері шили строї.

Вистава відбулася у залі баффалівської вчительської колегії. У вестибюлі розкладено виставку праць учнів про Тисячоліття. При вході на залю всі дістали чепурно приготовану програму, в якій було подано зміст твору та хто чим при-

чинився до успіху вистави: режисер-хореограф — Нідія Стецьків, помічник режисера — Слава Дмитріюк, музичне оформлення — Нідія Стецьків, Оля Чмола і Надя Пікас, проекти строїв — Прісія Витвицька і Надя Пікас, виготовили строї матері учнів школи, декорації — Володимир і Василь Бурди, Ліля і Рома Мандзика, освітлення сцени — інж. Лев Лепкий, програмки — Ірина Вокер, Надя Пікас, Ганя Тютюнник і Ігор Чмола.

Головні ролі виконували диктори: Мирон Денутат, Ганя Ващак, Олеса Войчак, Наталка Паславська, Марійка Хом'як і Мар'янка Якубовська, княгиня Ольга — Оксана Михаськів, князь Володимир — Андрій Пришляк, княжна Анна — Леся Вокер, Добриня — Марко Пікас, бояри: Анастасій Бучинський, Стефан Гаврилюк, Кипріяні Герасимович, Олесь Пікас, Петро Прута і Володя Туницький, кошовий — Андрій Дмитріюк, отець духовний — інж. Ярослав Пришляк, злі духи: Роман Бейгер, Катруся Грешишин, Оксана Лепка, Ляриса Михаськів, Міросла Михаськів, Соня Плешкевич і Та-

мара Тютюнник. Пісняю-дус „Я сьогодні щось дуже сумую“ відіспівали брати Кипріяні і Григорій Герасимовичі. У збірних сценах виступали всі учні „Рідної Школи“, в строях відповідних до історичної доби. Довга і мушкетерська праця інструкторів і шкільної дітвори увінчалася повним успіхом. Усім подобалося чудово пошиті строї, поодинокі сцени чергувалися без зупинки, світляні і звукові ефекти створювали відповідні настрої. Бездоганно виголошене слово пов'язувалося з піснями. Кінцева пісня-молитва „Боже Великий, єдиний“. На знак духовного єднання учасники святої церемонії взяли за руки і утворили живий ланцюг.

По вітні буде виповнений третій день святкування — неділя, 10-го липня. О 9.30 ранку в базиліці св. Петра буде відправлена Архирейська Служба Божя в українському обряді. У відправі візьме участь Папа Іван Павло II та всі українські єпископи, кардинали, архієпископи, єпископи, дипломатичного корпусу при Апостольській Столиці, до церковних та світських достойників і всіх вірних учас-

ників цих величних святкувань зі словами благословення звернеться Святіший Отець.

Службу Божу будуть співати чоловічі хори (понад 350 осіб), а під час Св. Причасття — „Візантійський Хор“ з Голландії. Увечері в авлі Павла VI, величезній залі папських авдієній, яка має понад 7,000 місць, відбудеться величавий ювілейний концерт-академія. „Нашою також будуть присутні Святіший Отець і всі ієрархи, які братимуть участь у Святій Літургії. Концерт триватиме понад півтори години. В ньому виступлять більш як 700 виконавців. У програмі концерту представлена поліфонічна музика чотирьох століть — надзвичайні зразки української церковної музики, в тому числі твори невідомих авторів — одноголосна стихира Кисно-Печерського напіву, п'ятиголосна Ектенія — український бароковий гвір XVII століття, знайдений у Новому Саді в Югославії, що свідчить про вплив української церковної музики не тільки на Московське царство, але й на Балкани.

У концерті в авлі Павла VI буде представлена музика XVII-XVIII ст., а крім того свідатиме картина, що представляє українські церковні традиції. Є, наприклад, сцена, яка називається „Величчя перед українською церквою“. Всі хори співають „Христос Воскрес“. Пізніше 160 дівчат виконують в'язанку веснівок і виводять хороводи чотирма колами. Виконавці кожного кола вбрані в інші оригінальні українські стрій.

„Це буде великий показ української хорової і духовної культури — сказав маестро В. Луїв. — Маю надію, що все це буде чудове, величчя“.

У понеділок, 11-го липня, у базиліці св. Павла відправиться Архирейська Літургія під час якої євнатиме „Візантійський Хор“ під диригентурою д-ра М. Антоновича. Увечері в церкві св. Андрія відбудеться концерт української духовної музики. Виступлять також індивідуальні хори з новим репертуаром.

Закінчення офіційних святкування Тисячоліття відбувається у вівторок, 12-го липня. В той день у базиліці св. Петра над гробом св. Йосафата буде відправлена Архирейська Служба Божя у присутності всіх українських ієрархів.

Організатори святкування попереджують українську громадськість, що ні в базиліці св. Петра, ні на концерті в авлі Павла VI не вільно фотографувати чи гримати у руках фотографії або фільмові апарати, бо вони будуть конфісковані. В усіх інших місцях фотографувати можна.

Святкування в Римі — столітній християнський світ — це подія незвичайної, можна сказати, міжнародної ваги. Вперше з різних країн з'їждуться українці, щоб взяти участь у спільному святкуванні релігійного і культурного ювілею Тисячоліття нашого християнства, що стало передомним моментом історії України. Тому нашим обов'язком є взяти численну участь у цих торжествах і тим самим засвідчити перед світом свою духовність, відданість правдивій вірі, приналежність до великої нації, ім'я якій український народ.

Всі дороги...

(Закінчення зі стор. 1)

цькі одиниці: Ювілейний хор Тисячоліття з Великобританії, до якого входять вісім ансамблів (головний диригент Ярослав Бабуняк), „Візантійський хор“ з Утрехту, Голландія (диригент Мирослав Антонович), хор церкви св. Варвари з Відня (дир. Андрій Гнатиниш), дивочий хор „Веснівка“ з Торонто (дир. Квітка Кондрацька), студентський хор „Тирса“ з Вінніпегу, Канада (дир. Вірлія Головок), хор при катедрі св. Володимира Великого в Парижі (дир. Віра Дратвінська), камерний хор при церкві Оттія Василян у Варшаві (дир. Ярослав Полянський), хор при церкві св. Дмитрія у Торонто (дир. Мирон Максимів), хор при церкві Пресвятої Богородиці у Ванкувері, Канада (дир. Василь Шмідель), хор при церкві Благовіщення Пречистої Діви Марії у Мелбурві, ЗСА (дир. Ігор Кушнір), хор при церкві св. Івана Хрестителя у Ньюарку, Н. Дж. (дир. Михайло Добощ), танцювальний ансамбль „Орлик“ з Манчестеру й навколишніх міст Великобританії (мистецькі керівники і хореографи Марія Бабич і Дмитро Паралюк), духовна оркестра „Грембіта“ при осередку СУМ у Монреалі, Канада (дир. Ростислав Куліш).

Урочисті святкування розпочнуться у п'ятницю, 8-го липня. О 4-й годині по полудні у базиліці св. Климента над мошами св. Кирила, апостола слов'ян, буде відправлений Молебень до св. Володимира Великого. У святкуваннях українського Тисячоліття візьме участь глава Католицької Церкви Папа Іван Павло II. У суботу, 9-го липня, він приїде до собору святої Софії. Оскільки передчасність приїзду понад 6,000 паломників, які ніяк не зможуть вміститися всередині, то Молебень буде відправлений на площі перед собором у присутності Святішого Отця і співслуженні всіх єпископів. Святіший Отець буде в той день з паломниками коло двох годин. Він промовлятиме до зібраних. Пану буде вітати Блаженніший Кардинал Іван Мірослав Любачевський. Субота буде також Днем молоді і молоді матиме багато цікавих імпрез. Увечері перед базилікою св. Петра відправиться Молебень до Христа Чоловіколюбця, а відтак відбудеться молитовний похід зі свічками за смолоєпископами перед базилікою. Першим запалить смолоєпископ Блаженніший Кардинал Мірослав, а потім ієрархи. Всі підуть до обеліски посередньої площі св. Петра і прочани стануть у формі хреста. Разом з оркестрою „Грембіта“ з Англії всі заспівають „Боже, висухай благодать“ та „Боже Великий, єдиний“. На знак духовного єднання учасники святої церемонії взяли за руки і утворили живий ланцюг.

По вітні буде виповнений третій день святкування — неділя, 10-го липня. О 9.30 ранку в базиліці св. Петра буде відправлена Архирейська Служба Божя в українському обряді. У відправі візьме участь Папа Іван Павло II та всі українські єпископи, кардинали, архієпископи, єпископи, дипломатичного корпусу при Апостольській Столиці, до церковних та світських достойників і всіх вірних учас-

ників цих величних святкувань зі словами благословення звернеться Святіший Отець.

Службу Божу будуть співати чоловічі хори (понад 350 осіб), а під час Св. Причасття — „Візантійський Хор“ з Голландії. Увечері в авлі Павла VI, величезній залі папських авдієній, яка має понад 7,000 місць, відбудеться величавий ювілейний концерт-академія. „Нашою також будуть присутні Святіший Отець і всі ієрархи, які братимуть участь у Святій Літургії. Концерт триватиме понад півтори години. В ньому виступлять більш як 700 виконавців. У програмі концерту представлена поліфонічна музика чотирьох століть — надзвичайні зразки української церковної музики, в тому числі твори невідомих авторів — одноголосна стихира Кисно-Печерського напіву, п'ятиголосна Ектенія — український бароковий гвір XVII століття, знайдений у Новому Саді в Югославії, що свідчить про вплив української церковної музики не тільки на Московське царство, але й на Балкани.

У концерті в авлі Павла VI буде представлена музика XVII-XVIII ст., а крім того свідатиме картина, що представляє українські церковні традиції. Є, наприклад, сцена, яка називається „Величчя перед українською церквою“. Всі хори співають „Христос Воскрес“. Пізніше 160 дівчат виконують в'язанку веснівок і виводять хороводи чотирма колами. Виконавці кожного кола вбрані в інші оригінальні українські стрій.

„Це буде великий показ української хорової і духовної культури — сказав маестро В. Луїв. — Маю надію, що все це буде чудове, величчя“.

У понеділок, 11-го липня, у базиліці св. Павла відправиться Архирейська Літургія під час якої євнатиме „Візантійський Хор“ під диригентурою д-ра М. Антоновича. Увечері в церкві св. Андрія відбудеться концерт української духовної музики. Виступлять також індивідуальні хори з новим репертуаром.

Закінчення офіційних святкування Тисячоліття відбувається у вівторок, 12-го липня. В той день у базиліці св. Петра над гробом св. Йосафата буде відправлена Архирейська Служба Божя у присутності всіх українських ієрархів.

Організатори святкування попереджують українську громадськість, що ні в базиліці св. Петра, ні на концерті в авлі Павла VI не вільно фотографувати чи гримати у руках фотографії або фільмові апарати, бо вони будуть конфісковані. В усіх інших місцях фотографувати можна.

Святкування в Римі — столітній християнський світ — це подія незвичайної, можна сказати, міжнародної ваги. Вперше з різних країн з'їждуться українці, щоб взяти участь у спільному святкуванні релігійного і культурного ювілею Тисячоліття нашого християнства, що стало передомним моментом історії України. Тому нашим обов'язком є взяти численну участь у цих торжествах і тим самим засвідчити перед світом свою духовність, відданість правдивій вірі, приналежність до великої нації, ім'я якій український народ.

ІРАНСЬКІ „РЕВОЛЮЦІОНЕРИ“ обстріляли ракетами і скорострілами японський танкер „Асітіма“ біля Гормузської протоки. В поблизу не було американських військових кораблів і не було кому оборонити японський танкер, який тілював під панамським прапором. Японія запротестувала проти обстрілювання її кораблів, а Саудівська Аравія, яка продас більшу кількість одиної ропи для Японії погрозила відплатою, якщо триняться ще такий випадок. Як відомо, Саудівська Аравія закупила тепер більшу кількість ракет середнього засягу, якими може обстрілювати також територію Ірану.

ЗСА ХОЧУТЬ ПІДПИСАТИ три договори на вершинній конференції у Москві, заявили урядові чиновники. Один із них — це повідомлення про ракетні та ядерні випробування, далі — поновне потвердження процедур несдобреного договору з 1974 року про ядерні вибухи в мирному часі, а третє — підписання угоди про те, як переводити дослідні в союветських і американських ядерних розміщеннях.

СПРАВА ОДОБРЕННЯ Конгресом договору про ліквідацію ядерних ракет близького і середнього засягу, що його сподіється цього місяця новезти до Москви президент Роналд Ретей, перебороза свою першу перенону. Сенатор Джессі Гелме, республіканець з Північної Кароліни, висунув першу перенону до ратифікації, бо, мовляв, Михайл Горбачов є секретарем Комуністичної партії, а не головою держави і згідно зі союветським законом не має права такого договору підписувати. Його пропозицію відкинуто голосами 91 до 6.

Дня 22-го червня минулого року у Стемфорді, Конн., з волі Всевишнього, на 92-му році життя відійшла до Вічності наша Найдорожча **МАТУСЯ, СЕСТРА І ТІТКА**

бл. п.
МАРІЯ з ДОРОЩАКІВ МУДРА

Дня 22-го червня цього року в ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ її СМЕРТИ будуть відслужені **ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ**

соборі св. Володимира в Стемфорді, Конн.; соборі св. Йосафата в Торонто, Канада; храмі Пресвятої Тройці на Стетен Айленді, Н. Й.; храмі св. Покрови Богоматері в Озон Парку, Н. Й.; храмі Благовіщення Богородиці у Фреш Медовс, Н. Й.; храмі Пресвятої Родини у Вест Айсін, Н. Й.; храмі св. князя Володимира в Елізабет, Н. Дж.; храмі св. Духа в Брукліні, Н. Й.; храмі св. о. Ніколая в Амстердамі, Н. Й.; храмі св. ап. Андрія у Гамптонбургу, Н. Й.

Про молитву за душу Покійної просять:
о. ЛЮБОМИР і ДАРІЯ, діти
ЯРОСЛАВА ГУСАК
і ЄВГЕНІЯ МИНОСОРА, сестри
і Родина в Америці і в Україні

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що в суботу, 7-го травня 1988 р. з волі Всевишнього в Чикаго, Ілль., відійшов від нас у Вічність, на 86-му році свого трудюльовного життя наш Найдорожчий і Незабутний **МУЖ, БРАТ І ВУЙКО**

бл. п. д-р вет.

Ярослав Михайлович

ПАРАСТАС і ПАНАХИДУ відправлено в похоронному заведенні Музики 9-го і 10-го травня. ПОХОРОН в середу, 11-го травня в соборі св. Володимира й Ольги та на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Ілль.

Горем прибиті:
дружина — АНАСТАЗІЯ
сестра — АННА
сестрінок — д-р ЯРОСЛАВ МУЗИЧКА
з дружиною ЛЯРИССОЮ

ПОДЯКА

Щею дорогою складаємо нашу найсердечнішу подяку Всім Тим, що відвідували Покійного у лікарні, а передоєм п. Орсіс Гладий і д-рові Богданові Ткачукові, за щоденні відвідини та поміч. Дуже дякуємо д-рові Олександрові Фаріонові та д-рові Ліді Колонницькій за дбайливу лікарську опіку.

Щиро і сердечно дякуємо Всесвітньому о. митр. Маріанові Бутринському і о. Митронові Панчукові за відвідини у лікарні, за похоронні відправи і слова розради, а також о. дек. Миколю Оршучкові за гарний спів.

З глибоким серцем дякуємо усім за участь у похоронних відправах, за молитви, за усні, телефонічні та листові співчуття, за квіти та щедри пожертви на: Служби Божі, Гарвард, Культурний Осередок парафії св. Володимира і Ольги та на Сиротинище у Бразилії.

Особливу подяку складаємо членам Об'єднання Укр. Вет. Лікарів, які несли домовину, а також д-рові Богданові Ткачукові і д-рові Миколі Тиминкові за щирі слова прощання Покійного після Панахиди і трини.

Хай Господь винагородить Вас усіх Своїми щедрими ласками.

Горем прибита **РОДИНА**

УКРАЇНСЬКІ БІБЛІЇ

З НАГОДИ ТИСЯЧОЛІТТЯ В УКРАЇНІ

Вперше в 70-літній історії Союветського Союзу, уряд СССР дозволив на импорт 100.000 Біблій українською мовою.

Асоціація Біблій Української Родини закликає Вас скласти пожертву \$25.00 або більше, в межах можливості, щоб дати нагороду Об'єднанню Біблійній Асоціації Західної Німеччини видрукувати і доставити Українську Біблію в Україну. Ми повинні об'єднано відгукнутися на цю Богом дану нагоду.

З подякою та Божим Благословенням —

UKRAINIAN FAMILY BIBLE ASSOCIATION
P.O. Box 3723, Palm Desert, CA 92261-3723
(619) 345-4913

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ в НЬО ЙОРКУ
136 Друга Авеню, Дім Українського Визвольного Фронту

запрошує Членів і Прихильників Клубу на

ДОПОВІДЬ

ред. Ярослава Гайваса

(на тему

„СУЧАСНА СССР І ВИГЛЯДИ НА БУДУЧЕ“

Доповідь відбудеться в П'ЯТНИЦЮ, 27-го травня 1988 р.

Початок о годині 7-й вечора

Ігор Чмола

СПОРТОВА ШКОЛА УСВТ „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ“ 1969 — 1988

Для юнацтва у віці 6-16 років життя (дівчата і хлопці)

Професійні інструктори, учителі і досвідчені опікуни

Оселя УСВ „Верховина“ — Глен Спей, Н. Й.

Від: 24-го ЛІПНЯ до 20-го СЕРПНЯ 1988 р.

Копаний м'яч • відбиванка • теніс • плавання

ФАХОВІ ТА ДОСВІДЧЕНІ ТРЕНЕРИ й ОПІКУНИ

По інформації і аплікації писати

UKRAINIAN SITCH SPORT SCHOOL

680 Sanford Avenue • Newark, N.J. 07106

ФУНДАЦІЯ
УКРАЇНСЬКОГО
ВІЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ

ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ
ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!

UFU Foundation, Inc.

203 Second Avenue

New York, N.Y. 10003

Неділя, 19-го червня 1988 р.
год. 4-та по пол.

Zellerbach Theatre, Annenberg Center
University of Pennsylvania
3680 Walnut Street, PHILADELPHIA, Pa.

Паркування авт навпроти театру.

Передпродаж квитків: ДОРА, КОСМОС, ОРІОН

За інформаціями телефонувати до УОКЦ, (215) 663-1166

СТУДІЯ МИСТЕЦЬКОГО СЛОВА ЛІДІ КРУШЕЛЬНИЦЬКОЇ
під протекторатом
Метрополітального Комітету в Нью Йорку для відзначення
Тисячоліття Християнства в Україні
СТАВИТЬ П'ЕСУ
Іван Кочерга

ЯРОСЛАВ МУДРИЙ

Постановка — Лідія Крушельницька
Музика — Ігор Соневицький
Хореографія — Рома Прийма-Богачевська
Мистецьке оформлення постановки —
Володислав Клех

Реквізит — Аня Фарлон і Оксана Цегельська
Світло — Юрко Гречило
Звукові ефекти — Марко Сидорак
Костюми — Лідія Крушельницька

Український Народний Союз пошукує досвідчених АГЕНТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

**ЗАГАЛЬНИХ
АГЕНТІВ-ПРОДАВЦІВ**
зі знанням української і англійської мов
на околиці
Чикаго, Нью Йорк, Торонто, Філадельфія,
північного Нью Йорку і Нової Англії
з метою розбудувати і керувати мережами
агентів-продавців в тих округах.

- Впроваджуючі інформації
- Платня у формі позички
- Відсотки від комісового
- Всі бенефіти

Звертатися до:

Ukrainian National Association, Inc.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

Окружний Комітет Відділів УНСОюзу Ютика-Сиракузі, Н. Й.

повідомляє, що

в неділю, 29-го травня 1988 р., о год. 1-й по пол.
в залі Українського Народного Дому
1317 West Fayette Street, SYRACUSE, N.Y.
— відбудеться —

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНС ЮТИЦЬКО-СИРАКУЗЬКОЇ ОКРУГИ

У Загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішенням
правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвен-
ційні Делегати та по два делегати наступних Відділів:

21, 38, 39, 58, 121, 192, 202, 215, 271, 283, 317,
330 і 484

Гості, Члени Українського Народного Союзу
радо вітаємо.

ПРОГРАМА НАРАД

1. Відкриття і схвалення порядку нарад
2. Вибір президії
3. Відчитання і прийняття протоколу попередніх Зборів
4. Звіт уступаючої Управи і Контрольної Комісії
5. Дискусія над звітами і їх прийняття
6. Вибір нової Управи
7. Слово головного передсідника УНСОюзу

д-р ІВАНА О. ФЛИСА

8. План праці на біжучий рік
9. Внески і запити
10. Закриття Загальних Зборів

У зборах візьме участь

д-р Іван О. Флис, головний передсідник УНС
За ОКУЖНУ УПРАВУ

Володимир Запаранюк
почесний голова

д-р Іван Гвозда
голова

Микола Велич, касир

Ярослав Сенішин, секретар

Щойно появився з друку давноочікуваний другий том
(із черги п'ятьох томів), які мають вийти до 1992 року
— **АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ**

за редакцією Володимира Кубійовича

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНИ (G - K)

Діючий редактор Данило Гузар-Струк

Ціна 125.00 дол. з пересилкою

Видання University of Toronto Press, Торонто, Баффало, Лон-
дон, 1988, накладом Канадського Інституту Українських
Студій Наукового Товариства ім. Шевченка і Канадської
Фундації Українських Студій, 737 стор. Видання багато ілю-
строване кольоровими і чорно-білими фотографіями і
численними малюнками.

Svoboda Book Store

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Мешканці стеїту Нью Джерсі обов'язані додати до ціни
6% стеїтового податку.

Комітет Оборони Української Спащини та

Головний Екзекутивний Комітет
Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ

на його працю та акції для

1. Поширення правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлю-
вання українців
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати чеками, або пош-
товими переказами на

Ukrainian Heritage Defense Fund

с о Ukrainian National Association

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз із виповненням вибіркою цього заклику

Просимо подати суму пожертви своє ім'я при-
звище та адресу

Сума пожертви \$

ім'я та прізвище

число дому, вулиця

СТЕИТ ПОШТОВИЙ КОД

Шевченківське свято у школі українознавства в Дітроїті

Зенон і Ярослава Гоїви

Значну виховно-навчаль-
ну роль у школі україно-
знавства відіграють про-
грами українського живо-
го слова під час виступів учнів
на сцені. Школярі читають
реферати, декламують вір-
ші, або співають пісні. Такі
виступи допомагають учне-
лям здійснювати виховно-
навчальну програму у рід-
ному шкільництві.

Під кінець березня ц.р.
відбулося свято у честь Та-
раса Шевченка, програму
якого виконали підготовані
вчителями учні всіх класів
школи українознавства.

Програма свята почала-
ся рефератом Лесі Стебель-
ської, учениці матуральної
класи школи українознав-
ства. Вона розповіла про те,
як кріпацький син Тарас
Шевченко, що на 11-му році
свого життя став круглим
сиротою, і який помер на
47 році життя; оживив
нашу минулину у своїх
творах і залишив ідейний
дороговказ майбутнім по-
колінням.

Старанням учительок Іри-
ни Тарнавської та Лесі Іва-
ницької учні першої класи
та передшкільні відіграли
пісню „Поклін тобі, Тарасе“
і декламували „Мо-
во рідна“. Приспівом було,
що наші малюки співають зо-
всім бездоганно, допома-
гаючи собі рухами, і декла-
мували з виразним відчут-
тям ритму поетичного тво-
ру.

Учні від передшкільної до
четвертої класи дуже гарно
проспівали три пісні: „Тече
річка“, „Садок вишневий“,
„Така її доля“ та „Заповіт“.

Осип Сливинський

ПОВІДОМЛЕННЯ для Членів 423-го Відділу УНСОюзу ім. Євгена Коновальця в Чикаго, Ілл.

З 1-им травня 1988-го року

перебрала обов'язки секретаря Відділу

ВІРА ГОЄВИЧ

Просимо вплачувати членські внески за безпечення та
звертатися у всіх справах членства і безпечення на адресу

VERA GOJEWYCZ

2210 W. Cortez, Chicago, Ill. 60622

Tel.: (312) 489-2342

МАЄМО ЩЕ НА СКЛАДІ:

Олеся Гай-Головко: СОН

Вінніпег, 1984. Друком Християнської Преси,
стор. 40. Поема про національний гніт і утиски
українського народу з боку московського цариз-
му і комунізму за взором Шевченкової поеми
„Сон“ \$ 3.00

Олеся Гай-Головко: ПОЕТИЧНІ ТВОРИ В 6-ох ТО-

МАХ. Том перший.
В-во „Нові Дні“, Торонто, 1970, стор. 137. Вибрані
поезії за роки 1933-1947 з різноманітною тематикою 8.00

Олександр Смирнов: УЖИНОК

В-во „Сучасність“, Нью Йорк, 1985, стор. 116. Мі-

нінаторні поезії з різноманітною тематикою 7.00

HIS BEATITUDE PATRIARCH JOSYF

Confessor of the Faith

Edited by Stephen Oleskiw

Ukrainian Publishers, London, New York, Toronto,

1984, pages 63. On the death of Ukrainian Cardinal

Josyf Slipyj. Short biography, his Testament, Con-

dolences. Obituaries from the Western Press 5.00

Svoboda Book Store

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканці стеїту Нью Джерсі обов'язані додати до ціни

6% стеїтового податку.

Наслідки...

(Закінчення зі ст. 2)

шитися комуністичною), не
стосується Афганістану, бо
він технічно не був повним
членом комуністичного
блоку. Ясно, комуністи у
Східній Європі в це пові-
рять, бо мусять повіри-
ти (для них всі поступуван-
ня Москви є праві), але під-
опічні Москві у Третьюму
світі, напевно в це не пові-
рять.

У програній війні Совет-
ського Союзу з Афганіста-
ном, перемогла доктрина
Регена, за якою Америка
допомагає визволитися
країнам, що їх поневолили
комуністи. Отже виглядає,
що в Афганістані Реген пе-
ремів Брежнєва.

Як воно не дивно на Захо-
ді, але першим, хто зрозу-
мів, що Москва прогала
війну в Афганістані, — це
генеральний секретар ЦК
КПСС Горбачов. Західні
знавці твердять, що Совет-
ський Союз, який програв
війну в Афганістані, най-
шовся у багато гіршому
положенні, як Америка най-
шлася була після програної
війни у В'єтнамі. Америка
дала мала тоді стабільну
демократію і найбагатшу
економіку. Натомість Со-
ветський Союз виходить з
Афганістану у жалювому
економічному стані, яка
(економія), як сам Горбачов
признає, потребує „перебу-
дові“.

Чи СССР вийде також з
інших країн?

Західні знавці твердять,
що Советський Союз, в на-

Маленький...

(Закінчення зі стор. 2)

нога людини ступає там. Так здавалося з першого
погляду. Насправді ж в горах, в глибині — ракети, ті самі,
що їх показують на військових парадах в Москві на
Червоній площі.

Зрозумів, які ракети? На батареї було 28 хлопців
разом з командирами. Кажуть, солдатська служба
зближає людей. Можливо, це й так, але в мирний час
найшвидше зближує горе, біда. Так трапилося і з нами.
Після року служби нас несподівано підняли по тривозі:
„Готовіть число 1“. Неспокійно було на кордоні з Китаєм.
Розсунулися гори, і з глибоких шахт повільно до рівня
землі підіймалися ракетні установки. Всі механізми було
приведено в дію. Солдати зазвмерли на місцях в очікуван-
ні. І раптом на сусідній установці завершала сирена —
сигнал небезпечки. Це було повідомлення про витік
радіоактивних речовин. Наш командир і старшина батареї
строгого побігли туди, а нам наказали залишитися на
місцях. Ми опинилися в небезпечній зоні зараження. Але
наказ є наказ. Не втечеш.

Аварію усунули через двадцять хвилин. Але цього
часу вистачало, щоб опромінитися. Небезпечну дозу
дістав командир, старшина батареї і троє солдатів.
Наступного дня на вертольотах зі штабу прибули
генерали, полковники, лікарі. Отглянули нас і негайно
відправили в шпиталь. Через декілька днів командир,
старшина батареї і ті троє померли. Ми навіть не
попрощалися з ними. Не пустили до них в палату. Ми
зрозуміли, що також приречені, хоча ніякого фізичного
болю не відчували.

Був я в шпиталі місяць. Переливали кров, давали
якісь препарати. Незабаром померли ще двоє хлопців.
Залишилося в батареї 21 особа. Потім нас списали —
пустили додому. Майор з особово відділу взяв з кожного
підписку про нерозголошення таємниці. Для них головне
— таємниця, з здоров'я...

Перед від'їздом ми зібралися разом, сиділи мовчки і
сумно пили горілку. Кожен думав те саме: „Приречений“.
Не пам'ятаю, хто із хлопців, чи то сержант Сашко, чи то
Аміран, хлопець з Грузії, запропонував: „Хто з нас
перший відійде, того мають живі відправити на
цивільну“. Такою була наша клятва. Відтоді минуло
десять років. Скільки мені довелось поїздити, скільки
довелося знати горі! Грузія, Вірменія, Україна, Білору-
сія, Ленінград, Москва, Ульяновськ, Воронеж — майже вся
країна. Бувало двічі — тричі на рік виїздив, щоб відпрова-
дити в останню путь товариша нещастя. Найгірші часи
враження залишилися в мене після Єрєвана. Помер
Ваграм Степанян, єдиний син у батьків. Батько його,
здоровий, міцний, як дуб, за п'ять хвилин від горя посивів.

— А далі? Кули ти тепер їдеш?
— Отримав телеграму із Сімферополя. „Залишилися
лічені дні. Негайно приїжджай. Волохов“. Подзвонив в
аеропорт. Відповіли, що за півтори години буде літак.
Враз зібрався, „Москвичем“ прибув у аеропорт і за годину
вже був у польоті. Що потім? Те саме, що з усіма. Тепер
залишився сам.

Через рік його не стало. Відійшов останній із 28-ми.

(„Діалоги“ чч. 11-12, 1986).

Маємо на складі нове видання

ПРО ЗАЛЬЦБУРЗЬКУ ГІМНАЗИЮ

„НЕЗАБУТНІ РОКИ“

1945-1950

ПАМ'ЯТКОВЕ ВИДАННЯ

Головний Редактор: Микрослав Семчинський і Колегія
Мистецьке оформлення: Зеновія Кушма-Кушнич
Рисунки Зальцбургу і карикатур: Степан Киньо

Нова книжка спогадів, присвячена пам'яті учителів-ви-
ховників Української реальної гімназії у Зальцбурзі.

Видання Комітету кол. Унів. Української реальної гімна-
зії в Зальцбурзі, Нью Йорк — Чикаго, 1987, з друкарні Семків
і Семків, Довнерс Гров, Ілл., сторін 227.

Книга в твердій темно-синій оправі з золотими буквами.
Ціна 35.00 дол.

Мешканці стеїту Нью Джерсі обов'язані додати до ціни

6% стеїтового податку.

Набувати можна у книгарні Свободи.

Svoboda Book Store

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

New Jersey resident add 6% sales tax

Владика...

(Закінчення зі стор. 1)

льна молодь і молоді
воєнки армії оборони
Ізраїля, кореспондент-
там міжнародної преси
роздавалися фальшиві
інформації, щоб і у них
викликали оруді цілої
української нації: про-
куратура, з дозволу
трех членів суду, при-
возила на судову залю
дуже старих віком свід-
ків, які вже не на одно-
му подібному процесі
повторяли завічені ни-
ми звання про події
з часів німецької окупа-
ції Східної Європи, а
про страшні умови в
концентраційних табо-
рах смерті зокрема.

Тенденційне поступо-
вання членів судового
трибуналу, що складав-
ся з трьох суддів і кіль-
кох прокураторів, по-
чало з бігом процесу
звертати на себе все бі-
льшу увагу не лише між
народних спостерігачів
На таке гідне осуду по-
ступовання суду почала
негативно реагувати і
жидівська спільнота у
вільному світі.

Судовий трибунал за-
лишив І. Дем'янюковича
право на внесення апе-
ляційного відклику до
вищої судової інстанції.
Саме це накладає на ме-
не тяжкий, але почес-
ний обов'язок зверну-
тися до Вас, Пане Пре-

• SERVICE •

UKRAINIAN

TYPEWRITERS

also other languages complete

line of office machines &

equipment

JACOB SACHS

251 W. 98th St.

New York, N.Y. 10025

Tel. (212) 222-6683

7 days a week

• BUSINESS SERVICE •

ГРОШІ до СССР

1 РУБЕЛЬ

ВКЛЮЧАЄ ВСЕ

\$2.10

(Включена доставка і забезпечення)

(Мінімальне замовлення — 30 руб.)

Ціна відповідає мінімальному кур-

сові іноземної валюти і підлягає

будь-яким оподаткуванням і змінює

що можуть статися до вручення.

ОСОБЛИВІ ПЕРЕКАЗИ

ВСІ ПЛАТІЖНІ ПОВІСТІ

ГАРАНТОВАНІ

ВАМ ПОСЛАЄТЬСЯ РОЗ'ЯСНЕННЯ

ПІДЗВОНИТИ ЗАБЕЗПЕЧЕНІ

ЗАПОРУКОЮ

GRAMERCY

SHIPPING, INC.

744 Broad Street

Newark, N.J. 07102

Est. 1947

ВІДИШЛИ

• ВІД НАС •

ВАРВАРА ЧОЛПІК, член
УНС Відд. 373-го Т-ва „Сест-
ри Любови“ в Ст. Люїс, Мо.,
померла 8-го квітня 1988 року
на 92-му році життя. Нар. 16-
го березня 1896 року в Галичи-
ні. Членом УНС стала 1935
року. Залишила у смутку донь-
ку Ольгу Стасі. Похорон від-
бувся 12-го квітня 1988 року на
цивільній Сансет Меморіал
Парк в Ст. Люїс, Мо.
Вічна їй пам'ять!

Ярослав Вільямс, секр.

КСЕНІЯ ЛАБЯК, член УНС
Відд. 200-го Т-ва „Вільна Ук-
раїна“ в Озон Парку, Н.Й.,
померла 18-го березня 1988
року на 77-му році життя. Нар.
9-го квітня 1910 року. Членом
УНС стала 1968 року. Зали-
ла у смутку брата Ярослава і
братову Параню. Похорон від-
бувся 22-го березня 1988
року на цивільній св. Єремії на
Бронксі, Нью Йорк.

Вічна їй пам'ять!

Іван Пригода, секр.

ЯРОСЛАВ ЧУЧМАН, член
УНС Відд. 454-го ім. Т. Чуп-
ринки в Ст. Катерині, Онт.,
помер 24-го лютого 1988 року
на 67-му році життя. Нар. 1921
року в Кам'янці Струмилів,
Україна. Членом УНС став
1961 року. Залишив у смутку
дружину Марію, двох синів
Василя і Юрка; дві доньки
Аню і Лесю. Похорон відбу-
вся 12-го лютого 1988 року на
цивільній Вікторія Ловн в Ст.
Катерині, Онт. Канада.

Вічна йому пам'ять!

Микола Бережук, секр.

зиденте, цим моїм ли-
стом та пригадати, що
конституція кожної де-
мократичної конститу-
ційної держави оборо-
вує свого президента
правом милувати і до-
помагати діяти до вияв-
лення правди в кожній
ситуації, а головне —
не допустити до перед-
часного скорочення
людського життя.

З належною до Вас
Пане Президенте, по-
шаною

Метислав,
Архиспископ Філадель-
фійський і Митрополит
Української Автокефаль-
ної Православної
Церкви у ЗСА і Діаспо-
рі.

ММ/ФІ

Приклад: вирізка з газети
опінія лорда Деннінга, (чле-
на нюрнберзького трибуна-
лу), яку він висловив у сво-
єму листі до редактора лон-
донського „Дейлі Телег-
раф“.

• ДО ВИНАЙМУ •

ПОМЕШКАННЯ в АСТОРІЇ
у дворинному домі на 2-му
поверсі, близько до склепів і
транспорту, чотири і пів кім-
нати; дорослі без дітей. Можна
винаймати також місце в гара-
жі. Телефонувати треба в день
і ввечері на число
(718) 545-9020

26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550